

SALUT



Un moment del simulacre coordinat entre equips catalans, andorrans i francesos fet a Llívia. MARIA GARCIA

Així es rescaten els ferits en una catàstrofe a la frontera

Simulacre coordinat entre Catalunya, Andorra i França

MARIA GARCIA
LLÍVIA

“És un pas importantíssim: fins ara mai havíem compartit protocols científics ni havíem tingut cap eina compartida”, recalava la directora d'operacions del SEM (Servei d'Emergències Mèdiques), Anna Fontquerni, que no podia amagar els nervis abans de la prova. Faltaven uns minuts per començar el simulacre que dijous es va fer al pavelló esportiu de Llívia (Cerdanya), que pretenia avaluar la coordinació del personal d'emergències de tres països (el SEM català, el SAMUR francès i el SUM andorrà) en un gran accident amb múltiples víctimes. “Una catàstrofe no té fronteres. Cal que els diferents efectius treballin plegats amb un mateix llenguatge i protocol”, va recordar el cap de servei del SAMUR a l'Alta Garona, Vicent Bounes.

Més d'un centenar de persones van participar en l'exercici, que consistia en un incident en un concert multitudinari amb assistents de banda i banda del Pirineu. En un moment de l'actuació, representava que el cantant patia un traumatisme greu i que, al suspendre's el concert, es produïa una allau de persones. Els voluntaris portaven fins i tot ferides pintades amb maquillatge a la cara i a les cames, i van simular contusions diferents i de diversa gravetat. Precisament aquest va ser el moment clau del simulacre: les vuit unitats del personal d'emergències català, francès i andorrà, a mesura que anaven arribant, s'havien de mobilitzar per atendre les víctimes com més de pressa millor. “Aaaai, aaai!”, “La meua filla, on és?!”, cridaven els participants que més es van posar en el paper de víctimes.

Una nova figura que dijous van voler provar és la del *follow me* [segueix-me]. Es tractava d'una persona que rebia el personal sanitari que arribava al pavelló i que els indicava on havien d'anar i amb qui havien de parlar. Paral·lelament, un altre responsable analitzava la gravetat dels ferits i ho introduïa en una tauleta que tenia instal·lada un nou aplicatiu: la Plataforma de Gestió d'Afectats en Incidents amb Múltiples Víctimes (GA-IMV). “És una eina innovadora per gestionar múltiples afectats. Permet que les primeres unitats que facin el triatge enviïn aquesta informació directament i en temps real als diferents centres de coordinació. A més, també es pot enviar als centres sanitaris que rebran els pacients”, va explicar el coordinador del SEM, Yuri Lázaro. Així, amb un cop d'ull a la pantalla es podia veure el nom de cada ferit, la seva gravetat, la unitat de trasllat i el seu centre de destí. “D'aquesta manera podem provar la gestió conjunta per part de diferents sistemes d'emergències i centres sanitaris, amb traçabilitat de tot el que li passa a tothom en tot moment”, va afegir Lázaro.

En total, representa que es van atendre 33 víctimes, de les quals du-

es van morir, vuit eren greus, vuit menys greus i catorze lleus. A l'espera de l'avaluació més profunda que faran tots els cossos implicats i que presentaran en un congrés al maig, les primeres impressions al finalitzar la prova eren molt bones. “Ha anat molt bé i tot ha funcionat correctament. El que ens feia més por –perquè és el més complicat– eren les comunicacions entre els centres de coordinació, però han pogut parlar entre ells i coordinar-se bé”, van valorar els infermers del SEM Maria Isabel Maestre i Daniel Martínez.

Amb aquest simulacre, el SEM va posar per primera vegada en pràctica els protocols consensuats durant tres anys en el marc del projecte Egalurg, una iniciativa europea per promoure la cooperació mèdica en incidents o catàstrofes que es produeixin prop de la frontera.

Estendre-ho arreu de Catalunya

La directora d'operacions del SEM va assenyalar que gràcies a aquest projecte s'ha desenvolupat la nova plataforma informàtica que, si se'n demostra l'eficàcia i l'eficiència, es podria utilitzar en tota mena d'accidents amb múltiples víctimes, siguin a prop o lluny de la frontera. “No volem anar de pressa, en salut és molt important la qualitat i la seguretat. Primer hem de comprovar si atendrem igual els ferits i si les eines són útils. Després, si van bé, les desplegaríem arreu de Catalunya”, va precisar Fontquerni. —